

పెళ్లికూతుర్ని మేనమామ సాయంతో తీసుకువచ్చాడు. పేటలమీద కూర్చో పెట్టారు.

బంగారుబొమ్మలంటి పిల్ల. వట్టుమని వదైవిమి దేళ్లు లేవు. కాకీ ముక్కుకు దొండవండులా గుంది.

ఏం చేస్తారు? కర్నూలు సాయంతో మంచి సంబంధాలు రావాయి!

ఎంతమంది పెళ్లిళ్లు మానుకుని చదివీ సంపాదిస్తూ ఉండలేదా? ఈ పెళ్లికన్నా మానడమే నయం.

వందిట్లో ఎవరికీ తోచిన రీతి వా రనుకుంటున్నారు. సీత తల వంచుకోని కూచుంది. సిగ్గు తో కాదు, గుండెల్లో బాధ...బరువుతో.

రఘునాథానికి పిల్లలున్నారు. ఆడ పిల్లకీ వస్త్రేంద్రేళ్లు. మరో ఇద్దరు మగ పిల్లలు.

వస్త్రేంద్రేళ్లు ఆడపిల్ల తనవ తలపిన పిల్ల. "అమ్మ" అనే మాటకీ అర్థం తెలిసిపోయిం దా వయస్సుకు. ఆ పిల్లం వదిలత మీద గారనం జరిపాయిం దా మనిస్సుకీ. అలోచనలు మొంది అభిప్రాయాలు పీఠకడే తయారం.

"అమ్మకీ ఇటులు మరో అమ్మ..." ఆ మాటలు వినే కిర్చు ఉండ దా పిల్లకు. "మరో అమ్మ" అమ్మకే "పి" అనుం బుంది.

రాజోయే మతిల్లని ఏలా తీసించుకుంటుంది?

రాక్షసిగా, బ్రహ్మారక్షసిగా! తన కోసమే పుట్టిన తెయ్యంగా!

కోపం, అనన్యం, క్రోధం, ద్వేషం కలిపిన కళ్లు అక్కవారింటికి వెళ్ళే కొత్త కోడలికి స్వగతం వలుకుతాయి.

వసిపిల్లయితే ఎటు కొని బుజ్జగింది, "మీ అమ్మ వంటింది" అనో, లేకపోతే "నేనే మీ అమ్మ" అనో చెప్పవచ్చు.

కాని వస్త్రేంద్రేళ్ల వయస్సు. "నువ్వే మీ అమ్మని మింగేశావో" అన్నట్లు చూసే చూస్తా. నేనుంటే మింగేద్దా మిన్నట్లు ఉండే చూస్తా.

సీత గుండెల్లో లాకులు చూసు కుంటున్నాయి.

తండ్రి రెండో పెళ్లి పిల్లలు చూడ కూడదులు. పిల్ల అంటుకే రాలేదు.

ఇప్పుడు పెళ్లికీ లాకులేలేం, ఇంటికి వెళ్ళగానే ప్రత్యక్షమోతారుగా!

మంత్రాలు చదువుకూ ఉన్నాడు పురోహితుడు. ఆ మంత్రాలు సంస్కృతం లో ఉన్నాయి. ఆతను తప్పే చదువు తున్నాడో, ఒప్పే చదువుతున్నాడో ఎవరికీ తెలుసు గుండ!

మనలెలాడు నన్నాంది సాదే పాటలో

అక్కడక్కడ అన్యతలీ కొండరికీ విన బడుతూనే ఉంది.

రఘునాథం కాళ్ళు కడుగుతున్నాడు కామేశం. పిళ్ళు పోస్తూంది మంగ. సీత పక్కాగా నిలబడ్డ మంగ వంగి రఘునాథం సాదల మీదికి పిళ్ళు వంపుతూంది.

సీత తల ఎత్తలేదు. కొద్దిగా కన్ను లెత్తి చూసింది. నవతిలికిక్కి స్వగతం చెప్పతోయే పిల్లల గుండెల్లో కీహాలు తనకీ ఇదివరకే తెలుసు. కాని వివేచిత్తతో

అమ్మ అంటే అర్థం తెలియని దశలో అమ్మగా ఎవరిని అయినా అంగీక రించడానికి అభ్యంతరం ఉండదు; అయిష్టం ఉండదు; ఎదురు తిరగడం అసలే ఉండదు. అమ్మ అంటే అర్థం తెలుసుకొన్న తరవాత — కొందరు జీవితంలో ఎన్నడూ తెలుసుకోలేరేమో — అందునా అప్పుడు పోగొట్టు కొన్న తరవాత అమ్మను మరచి మరొకరిని ఎవరిని అయినా అమ్మగా అంగీక రించడం ఎంతైనా కష్టం.

ఒక కన్నాపిల్ల తన కలలని కల్లలు చేసుకుని ఒక విడుదుడికి వధు వోతుండో ఇప్పుడే తెలిసింది.

మంగ కళ్ళ చివర ఉలుకుతున్న సీత తుడుముకుంటూంది.

సీత మళ్ళీ బరువుగా తలవంచుకుంది, స్వాత్రవారణ అయిపోయింది.

తలంబ్రాలుపోసుకోవటం ముగిసింది, సీత రఘునాథానికి అర్ధాంగి అయింది.

పెళ్లి కావటమేమిటి, ముగ్గురు పిల్లల అర్థి కావట మేమిటి ఒకేసారి జరిగిపోయాాయి.

సీత రఘునాథం భార్య అయింది. అలాని పిల్లలకు స్వాత్రం నవతిలిక్కి

కన్నాపిల్ల

- బి. టి. పద్మినీదేవి

అస్త, అంతస్తు కన్నాపిల్లలంటే సంబంధానికి ఇయ్యనే ఇయ్యరు.

ఇక ఇలాంటి పెళ్లికే వైభోగా లేమం బ్రాయి? పెళ్లి బోజనాలు, అప్పగింతులు అన్నీ సాయంత్రానికల్లా అయిపో యాయి.

సీత ఆత్మవారింటికి వెళ్ళతోతూంది. అందరికీ చెబుతూంది వెళుతున్నానని. మంగ గదిలోకి వెళ్ళిపోయింది. ఒంట రిగా నిలబడిపోయింది.

సీత పెళ్లిగా లోపలికి పచ్చింది.

మంగ కళ్ళనిండుగా పిళ్ళు. బలంగా కింది పెద్దని పక్కలో అదిమి పట్టింది మంగ. ముఖం విర్రబడింది.

"పిన్నీ!" సీత కంఠం వణికింది.

"సీతా!" మంగ రెండు చేతులతో ముఖం కప్పేసుకుంది.

సీత మనస్సు అగలేదు. ఒక్కసారిగా వెళ్లి మంగను మట్టిచేసుకుంది. మంగ గుండెల్లో తల పెట్టుకుంది సీత.

కప్పిళ్ళు ఇద్దరికీ అగలేదు. మంగ కొంచెం నంబాలించుకుంది.

"నీవైనా అదృష్టవంతురాలివికాతేదు, నీవో" అంది పూడుకుపోతున్న గోంతుతో.

"పిన్నీ, విన్నెంతో తిట్టుకున్నాను.

ఈ రెండేళ్ళు నిమ్మ శత్రువుగా చూశాను. కాని ... కాని ... నేనూ ... నేనూ అంతే. నున్నప్పు మంచిదానివి. పిన్నీ, నేను అర్థం చేసుకోలేకపోయాను"

సీత మంగ కాళ్ళకు నడుపురించింది.

కప్పిళ్ళు ముత్యాలై సీత కెత్తత అర్చత లైనాయి. ★

మొకసాక్షిల్ని ప్రేయసా చూడడం

కల్యాణంలాంభం!

